

[Arbejdsministeren]

godt instrument til at vise, hvor de reelle uddannelsesbehov findes.

Brugerbetaling kan ske på flere måder. Virksomhederne kan f.eks. stille udstyr og lokaler til rådighed, således at AMU leverer lærerkræfter og uddannelsesprogrammer. Det kan også ske ved, at virksomheden betaler den del af omkostningerne, der skyldes, at uddannelsen er særligt tilpasset den pågældende virksomhed, men dog således, at der stadig – indtil videre – er knyttet de sædvanlige godtgørelser til det.

Hvis virksomheden selv ønsker at bestemme indhold og tidspunkt, må den betale hele uddannelsen som indtægtsdækket virksomhed. I dette tilfælde vil der ikke være knyttet nogen godtgørelse til det.

Alle disse former for brugerbetaling er der mulighed for efter den nye lov om AMU. Det er målet på længere sigt at udvide den nuværende kapacitet med 20-25 pct. ved hjælp af brugerbetaling.

IV. Øgede krav til AFs service

1. AF skal være mere kundevenlig

Den personlige kontakt til personer i en institution eller virksomhed giver den største service og tilfredshed. Dette forhold skal AF udnytte således, at den enkelte virksomhed får en fast kontakt til en bestemt AF-medarbejder.

2. Vejledningen skal koordineres hos AF

Det er vigtigt, at de uddannelses- og arbejdssøgende har adgang til en god vejledning, så de kan vælge »den rigtige« uddannelse eller beskæftigelse. Vejledningen rækker ind over flere sektorer. AF har fået en central placering i den regionale vejledningsordning, der trådte i kraft i foråret 1986. Det er endnu for tidligt at afgøre, om vi opnår den tilsigtede sammenhæng i vejledningen. Der stiles mod at foretage en vurdering i 1987.

3. Hurtigere og mere præcise formidlinger

Når AF om ca. to år har fået edb til formidlingen i hele landet, vil det give mulighed for et markant løft i AFs servicetilbud. Formidlingerne vil kunne foregå hurtigere og mere sikkert. Det vil både de arbejdssøgende og virksomhederne nyde godt af. AFs over-

blik over arbejdsmarkedet vil samtidig blive væsentlig bedre.

Familier med to job har særlige problemer, når den ene skal have nyt arbejde, der kræver flytning. I sådanne situationer påhviler det naturligvis AF at gøre en indsats for at skaffe ægtefællen et job på det nye sted.

4. AFs information om arbejdsmarkedsudviklingen skal forbedres

AF har i de seneste år arbejdet kraftigt med at forbedre sin overvågning af arbejdsmarkedet. Senest har AF fået yderligere ressourcer hertil i forbindelse med arbejdet med at modvirke »flaskehalse« på arbejdsmarkedet.

AFs prognoser kan bruges af mange – først og fremmest af virksomhederne og arbejdstagerne. Men også de, der planlægger uddannelserne, kan benytte AFs forudsigelser. Det forudsætter et samarbejde, således at AFs viden formidles til uddannelserne og at AF på grundlag af uddannelsernes tilbagemeldinger kan justere sin overvågningsindsats. Særlig arbejdsmarkedsuddannelserne, der er indrettet på at skulle opfylde aktuelle og kortsigtede uddannelsesbehov, kan drage nytte af AFs prognoser. Men AFs viden kan også bidrage til at planlægge og dimensionere de grundlæggende erhvervsuddannelser.

Arbejdet med at forbedre de nødvendige dialoger er i gang, og AF vil tage initiativ til at imødekomme ønsker om lidt længere tidshorisont for prognoserne. De regionsbaserede prognoser vil blive udbygget til 1-års prognoser. Samtidig vil arbejdet med brancheanalyser blive forbedret. Virksomhederne opfordres til at forsyne AF med oplysninger for at gøre AFs meldinger endnu bedre.

5. Den offentlige service skal markedsføres

Store dele af arbejdsmarkedet er ikke bekendt med de servicemuligheder, det offentlige rent faktisk kan tilbyde. Det gælder i særlig grad de små og mellemstore virksomheder, der ikke selv har de nødvendige ressourcer til at sætte sig ind i, hvilke muligheder der er for økonomisk støtte, uddannelse, arbejdsformidling og teknologisk rådgivning.

Netop på disse områder vil AF sammen med bl.a. arbejdstilsynet, de teknologiske informationscentre, arbejdsmarkedsuddannelserne, kommuner og amter undersøge mu-